

Fjerde Bog. Ellefte Afsnit.
I Slutningen af Fjerde Bog indsættes som nyt Afsnit:

„Ellefte Afsnit.

Kapitel 93 a.

Oprejsning i Anledning af strafferetlig Forfølgning.

§ 1018 a.

En Sigtet, der har været underkastet Anholdelse eller Vare-tægtsfængsel i Tilfælde, hvor saadant ikke burde have været anvendt, har Krav paa Erstatning for den ham ved Frihedsberøvelsen tilføjede Formueskade, Lidelse og Tort.

Ligesaa.

§ 1018 b.

Saadan Erstatning tilkommer ogsaa den, der har været underkastet Vare-tægtsfængsel og derefter frifindes eller løslades, uden at Sagen forfølges til Dom, medmindre de fremkomne Oplysninger dog giver begrundet Formodning for, at han er skyldig i den Forbrydelse, for hvilken han var fængslet.

I Realiteten som begge Tings Vedtagelse i 1928—29.

Retten til Erstatning bortfalder dog, naar den paagældende selv ved sit Forhold har givet Anledning til Fængslingen, medmindre det udviste urigtige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, endvidere naar vedkommende frifindes paa Grund af en Tilregnelighed udelukkende mangelfuld Sjælstilstand, eller naar han forhen er straffet med Fængsel i 8 Maaneder — eller efter den ældre Straffelovgivning med Strafarbejde — for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, og der ikke siden hans Løsladelse er hengaaet 3 Aar. Dog skal Adgangen til Erstatning ikke være udelukket i sidstnævnte Tilfælde, saafremt Justitsministeren under Hensyn til særlig foreliggende Omstændigheder meddeler Tilladelse til Sagsanlæg.

Endvidere tilkommer saadan Erstatning den, som har været anholdt uden tilstrækkelig Grund og uden ved sit eget Forhold at have forskyldt det, samt den, som har udstaaet Straf, der bortfalder enten som Følge af Anke eller Genoptagelse.“

§ 1018 c.

Naar der i øvrigt under en offentlig Forfølgning, som ikke føres igennem til Dom, eller som slutter med Frifindelse, er truffet Foranstaltninger i Medfør af § 137, 1ste Stykke, Kapitlerne 67—69, § 777, 3die Stykke, § 785 eller Kapitel 73, kan Retten efter Omstændighederne tilkende Sigtede Erstatning for Formueskade, som er tilføjet ham ved Foranstaltningen. Regelen i § 1018 b, 2det Stykke, finder tilsvarende Anvendelse.

Som Lovforslag 1931—32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931, dog at Ordene „Lidelse og Tort“ er udgaaet.

§ 1018 d.

I de i §§ 1018 a—1018 c nævnte Tilfælde kan Sigtede, i Stedet for at kræve Erstatning, begære Politimesterens Erklæring om, at det har vist sig, at den paagældende Foranstaltning har manglet Grundlag og ikke har været forskyldt ved Sigtedes eget Forhold. Skønner Politimesteren, at saadan Erklæring kan udstedes, udfærdiges den snarest muligt. Hvis Retten under Sagen i Medfør af § 137, 1ste Stykke, Kapitlerne 67—69 og 71—73 har taget Beslutning om nogen Foranstaltning mod Sigtede, skal Rettens Samtykke dog forud indhentes. Politimesterens Afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ Myndighed eller for Domstolene.

Som Lovforslag 1931—32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931.

Ogsaa i andre Tilfælde kan den, mod hvem en strafferetlig Forfølgning har været indledet, begære Politimesterens Erklæring